

PRESUDA NAD VAVILONOM

(ISA. XIII 1-22, LAUTOV PREVOD.)

2. Nad visokom gorom podigni barjak; povisi glas; daj znak rukom; da oni mogu ući na vrata kneževa.
3. Dao sam komandu mojim regutovanim ratnicima; Čak sam pozvao moćne Moje da izvrše Moj gnev; one koji se raduju u Mojih veličini.
4. Zvuk mnoštva u gorama, kao od velikog naroda; Zvuk meteža kraljevstava, nacija zajedno okupljenih! Jehova, Bog nad vojskama, postrojio je vojsku za bitku.
5. Oni dolaze iz daleke zemlje, sa krajeva nebesa; Jehova i oruđa Njegovog gneva, da unište celu zemlju.
6. Zakukajte, jer je Jehovin dan blizu; Kao uništenje od Svemoćnog će doći.
7. Prema tome sve će ruke biti miltavite; I svako srce od smrtnika će se rastopiti; i oni će biti prestravljeni;
8. Agonije i muke će ih uhvatiti; Kao žena u porodaju, biće u bolovima; Gledaće jedan na drugog sa zaprepašćenjem; Njihova lica će biti kao plamenovi vatre.
9. Gledajte, dan Jehovin dolazi, neumoljiv; Takodej jarost i gorući gnev; Da učini zemlju pustom. I njene grešnike uništiće sa nje.
10. Da, nebeske zvezde, i sazvežđa od toga, Neće poslati svoje svetlo; Sunce je zamraćeno na svom izlasku, A mesec neće učiniti da njegovo svetlo sveti.
11. I ja ću pohoditi svet zbog njegovog zla; I zle zbog njihovog bezakonja; I ja ću privesti kraju aroganciju ponosnih; I ja ću poniziti oholost užasnih.
12. Učiniće smrtnika dragocenijim od finog zlata. Da, čoveka više od bogate rude iz Ofira.
13. Zbog toga ću učiniti da nebesa drhte; i zemlja će biti uzdrmana sa svog mesta; U jarosti Jehove Boga nad Vojskama; I na dan Njegovog gorućeg gneva.
14. I ostatak će biti kao gonjena srna; I kao ovce kada nema nikoga da ih zajedno okupi; Oni će gledati

svako prema svom sopstvenom narodu; I oni će bežati svako ka svojoj sopstvenoj zemlji.

15. Svako ko je sustignut biće proboden; I svi koji su okupljeni u grupu pašće od mača.
16. I njihova dojenčad će biti smrskana pred njihovim očima; Njihove kuće će biti oplenjene, a njihove žene otete.
17. Gledajte, podižem protiv njih Medijce, Koji neće pridavati srebru značaj; I što se tiče zlata neće uživati u njemu.
18. Njihovi lukovi će probosti mladiće; I prema plodu materice neće imati milosti; Njihovo oko se neće sažaliti čak ni na decu.
19. I Vavilon će postati, ona koja ja bila lepota kraljevstava, Slava ponosa Haldejaca, Kao zbacivanje Sodome i Gomore od Božje ruke.
20. Neće biti nastanjen zauvek; Niti će se u njemu boraviti iz naraštaja u naraštaj; Niti će Arapin dizati tamo svoj šator, Niti će pastiri praviti tamo svoj tor.
21. Međutim tamo će biti divljih zveri iz pustinjskog staništa; I zavijajuće čudovište će ispuniti njihove kuće; I tamo će čerke od noja da borave; I tamo će satiri održavati svoje rasplete.
22. I vukovi će zavijati jedan drugom u njihovim palatama; I zmajevi u njihovim raskošnim paviljonima; I njeno vreme je blizu da dođe; I njen dan se neće produžiti.

Ovo je „proročanstvo u vezi sa Vavilonom koje je otkriveno Isajiji Amosovom sinu.“ Isa. XIII 1. Lekcija može izgledati da je veoma dugačka, ali glavna pojedinost kojoj je potrebno razmatranje je, Šta je Vavilon? Kada je ova pojedinost shvaćena, poglavje kao celina je veoma jednostavno, jer se sastoji prosti od jasnih izjava u vezi sa sudbinom Vavilona; i prema tome ga ne možemo dobro razmotriti osim kao celinu.

POREKLO Vavilona je dato u jedanaestom poglavljju Postanja. Posle potopa ljudi su došli

u ravnicu u zemlji Šinar, i rekli su jedan drugom, „Sagradimo sebi grad i toranj, čiji bi vrh dosezao do neba; i steknimo sebi ime: da se ne raspršimo po svoj zemlji.“ Gospod je video šta su oni „naumili da učine,“ i pobrkao je njihov jezik tako da ne mogu nastaviti da grade. Tako je ono što su mislili da izbegnu došlo na njih: Bili su rasuti na sve strane. Ime grada koji su počeli da grade je nazvano „Vavilon,“ što znači „zbrka,“ jer je njihov jezik kao i njihove ohole zamisli bio pobrkan. Pošto Babel, ili Vavilon, znači zbrka, očigledno je da izraz nije ograničen na određeno mesto ili grad, već gde god da postoji zbrka tu je Vavilon.

„GDE je zavist i svađa, tamo je nered i svako zlo delo.“ Jakov iii 16. „Gospod poznaće misli mudrih, da su isprazne.“ 1. Kor. iii 20. On je prema tome pružio duhovna oružja koja su „u Bogu moćna za rušenje utvrđenja, obarajući umišljenosti i svaku uznositost koja se uzdiže protiv spoznaje Boga i zarobljavajući svaku misao na pokornost Hristu.“ 2. Kor. x 4, 5. Božji put je savršen, jer su Njegove misli savršene i samo one traju za sve generacije. Samo Božji um može da misli ispravne misli, kao što samo Bog može da čini ispravna dela. „Nema vlasti osim od Boga.“ Čovek nema u sebi ništa više vlasti da misli nego što ima u sebi da živi i kreće se. Baš kao što svaki pokušaj čoveka da deluje za sebe rezultira u nepravilnim pokretima, tako i svaki pokušaj čoveka da misli u suprotnosti Bogu mora doći do ničega; to jest, biće potpuno zbrunjuće. Vidimo, prema tome, da Vavilon postoji isto toliko obimno i dugo koliko postoji protivljenje Bogu.

SVE dok je drevni grad Vavilon stajao, bio je utelovljenje hvalisavog uzvisivanja protiv Boga. Četvrto poglavlje Danila iznosi taj duh. U Isa. xlvi 8 čitamo o Vavilonu, da je ona rekla, „Ja jesam, i niko osim mene.“ Taj duh je karakterisao svaku naciju od dana kada su Valtasara bogohulna hvalisanja prekinuta uništenjem njegovog kraljevstva od Medijaca.

VAVILON je bio univerzalno kraljevstvo. Dan. ii 37, 38. Kraljevstvo je kao ime prestalo sa smrću Valtasara i zauzimanjem grada od Medijaca; ali u stvarnosti postojalo je do današnjeg dana. Da je to tako očigledno je iz poglavlja pred nama, jer ono govori o presudama nad celom zemljom. Tako mi čitamo da je Gospod „postrojio vojsku za bitku sa krajeva nebesa, i oruđa Njegovog gneva, da unište celu zemlju.“ Stihovi 4, 5. „Evo, dan GOSPODNIJI dolazi, okutan, sa besom i gnevom žestokim da zemlju u pustoš pretvorí i istrebiće iz nje grešnike.“ Gospod kaže da će u vreme ove presude Vavilonu, kazniti svet zbog njihovog zla i zle zbog njihovog bezakonja, i učiniće da prestane arogancija ponosnih i oboriće uznošenje užasnih. Prodramaće nebesa, i zemlja će biti uklonjena sa svog mesta u besu Gospoda nad vojskama i na dan Njegovog žestokog gneva. Uporedite ovo sa drugim poglavljem Isajije, gde imamo izveštaj o Božjim presudama nad svakom visokom kulom i svakim utvrđenim zidom kada će ponositost ljudi biti oboren i ljudski spomenici će

biti poniženi a samo Gospod će biti uzvišen.

Upoređivanjem Isa. xlvii 8, 9, sa Otk. xviii 7, 8, vidimo da je prorok Jovan, vek nakon Hrista, koristio upravo isti govor u vezi Vavilona koji je korišćen od proroka Isajje sedam stotina godina pre Hrista. To pokazuje da je ispunjenje Isajjinog proročanstva bilo još u budućnosti u Jovanovim dñima, a ipak grad koji je sagrađen u ravnici Šinara bio je sravnjen sa zemljom davno pre. Ne moramo da pribegavamo ideji da je jedan bio bukvalan Vavilon a drugi duhovni ili figurativni Vavilon, jer se Jovanov govor odnosi baš na isto bukvalan grad kao i onaj od Isajje; ali mi vidimo da Vavilon nije bio ni na koji način ograničen na grad od cigle i kamena koji je bio ukrašen od Navuhodonosora, niti na ljude poznate kao Vavilonjani. Još uvek postoji i njegovo uništenje će biti poslednja presuda nad zemljom kada će greh i grešnici biti uništeni sa nje, a pobuna protiv Boga će zauvek prestati.

Može se postaviti pitanje, ako se ova preteća presuda nad Vavilonom, Isa. xiii, odnosi na kojučnu presudu nad zlima, kako to da su Medijci spomenuti kao da imaju udela u ovoj odmazdi? Odgovor je veoma jednostavan. To je zato što je presuda nad Vavilonom počela pre dvadeset pet stotina godina, kada su Medijci zauzeli grad i ubili Valtasara na vrhuncu njegovog drskog ponosa. Pustošenje tog ponosnog i zlog grada je dokaz da će sve što se uzvisuje protiv Boga biti uništeno.

Sa ovim činjenicama na umu, ovo poglavlje je veoma jednostavno. Sa znanjem šta je Vavilon, ne samo ovo, već veliki deo proročanstava od Isajje, Jeremije, i Ezekijela je učinjen jasnim. Bog poziva Svoj narod da izade iz Vavilona gde su bili u velikoj meri od tada. Odvedeni su u zatočeništvo zbog njihove ohole pobune protiv Boga. Svako čija duša je uznosita je u Vavilonu. Čovek može izaći i biti slobodan u bilo koje vreme dopuštajući umu Božjeg Duha da zauzme mesto njegovog telesnog uma, koji je neprijateljstvo protiv Boga. Sada je vreme da se požuri iz Vavilona; jer „Njeno vreme da dođe je blizu; I njen dan se neće produžiti.“

♦♦♦♦

ELET DŽ. VAGONER